



Nieuwsbrief 12 – Juni 2026



Protesten

Genade en vrede – ontvang een hartelijke groet vanuit Tirana!

Terwijl ik deze nieuwsbrief schrijf zijn er opnieuw veel protesten. Al ruim drie weken lang zijn veel mensen dagelijks op de been om de overheid kenbaar te maken dat ze veranderingen willen. Aanleiding voor de huidige protesten is de aanleg van een gigantisch bouwproject in een beschermd natuurgebied, waarbij familie van Trump betrokken is. Het gebrek aan transparantie hierover was de trigger, maar zoals velen zeggen wordt er vooral geprotesteerd tegen de corruptie, de economische omstandigheden, de vriendjespolitiek, de gebrekkige gezondheidszorg en zoveel meer. De voorganger noemde het vorige week in zijn preek. De menigte was langs zijn huis getrokken. Hij vroeg zich hardop af wat er met het land zou gebeuren als er minstens zoveel mensen zouden opkomen voor de eer van God. Dat is een interessante vraag natuurlijk. Interessant voor Albanië, waar maar weinig christenen zijn. De vraag is minstens zo interessant voor Nederland en elk ander land op onze wereld. En ook zeker een goede vraag om komende zomer over na te denken: (hoe) kom ik op voor de eer van God? Overigens is protesteren niet het enige wat momenteel gebeurt in Albanië. Van verschillende kerken kreeg ik foto's doorgestuurd van doopdiensten: jongeren en ouderen die hun leven over geven in de handen van onze goede God. Dat geeft pas echt(e) hoop voor Albanië!

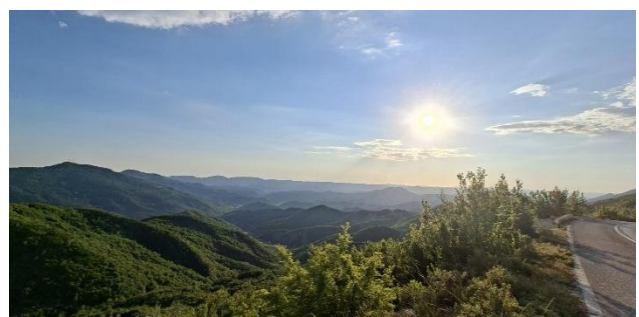
Engelen

'Dus, ik moet nu weer naar een ander politiebureau om te vragen of het daar ligt?' Waarschijnlijk lukte het niet om mijn frustratie te verbergen toen ik deze vraag stelde. Dienen in Albanië is een voorrecht, maar er zit ook een keerzijde aan. Daar kwam ik opnieuw achter toen ik in 't voorjaar een kentekenplaat verloor. Wat een gedoe om een nieuwe te krijgen. Ik gaf dan ook een diepe zucht toen ik niet veel later mijn kentekenbewijs niet terugkreeg van meneer agent. Het heeft verdeeld over 3 weken, 6 dagen met in totaal 10 bezoeken aan 4 verschillende bureaus gekost om het terug te krijgen. Best frustrerend en tijd slurpend. Tijd die ik liever naast een zieke doorbreng./

Waarom ik dit schrijf? Ik deel het met je omdat ik in al die vervelende momenten steeds weer mag opmerken dat er 'engelen' op mijn weg geplaatst worden: een vriendin die de tijd nam om mee te gaan en even met de vuist op tafel sloeg. Of die keer dat ik bij één van de bezoeken geholpen werd door een Albanees die Nederlands spreekt (hij spelt elke dag 'papegaai' om zijn Nederlands niet te verliezen, haha) en mij een stapje verder hielp. Of een chagrijnige ambtenaar bij de migratiepolitie die mompelt hij het wel even zal regelen en ervoor zorgt dat vrij rap de aanvraag van de nieuwe verblijfsvergunning was goedgekeurd. En natuurlijk niet te vergeten de kerk in Lushnjë die een fijne woonplek heeft gevonden voor mij. Al die 'engelen' zijn steeds weer het bewijs dat God doorgaat in het voorzien in van dat wat nodig is.



Medische outreach in de kerk van Laç



Een uitzicht onderweg...

Verbinding

Eén van de verlangens die wij als Fokusi-team hebben, is verbinding tussen de Albanese en Nederlandse kerken. Het is onze diepe overtuiging dat over en weer geleerd kan worden van elkaar en het tot wederzijdse opbouw is elkaar te bemoedigen.

In mei was een groep jongeren uit Uddel (deelgenotengemeente) te gast bij de kerk in Elbasan. Zowel de Uddelnaren als de kerk in Elbasan kijken dankbaar terug. Amanda, één van leiders, zegt er dit over: 'wat ik heb zien gebeuren onder de jongeren is dat ze echt enthousiast zijn en verantwoordelijkheid hebben gekregen om het evangelie te delen en dat ook in onze eigen gemeente willen oppakken. Ook voor mij was het een indrukwekkende, leerzame en waardevolle reis! Elke dag waardevolle ontmoetingen met o.a. studenten die God nog niet kenden, oudere vrouwen die door hun kinderen tot geloof zijn gekomen, huisbezoeken bij erg arme gezinnen waar we het geloof konden delen en met Altin en Esmeralda (voorgangersechtpaar) waar we echt vooral het enthousiasme en het vertrouwen op dat God werkt hebben gezien en ervaren'.



De eerste week van juni was er een andere groep te gast. Deze keer uit mijn thuisgemeente. Je begrijpt vast dat ik hiernaar heb uitgekeken. Een week lang waren we te gast in Korça, in de gemeente van Olti en Daniela Drabo. Inmiddels kijkt ook deze groep terug op een bijzondere week. Herma Post, één van de deelnemers zegt er dit over: 'Een zin uit een lied vat het voor mij samen. *"Roses from the ashes". De kerk is als een roos die bloeit tussen het asfalt van corruptie, armoede en ongelijkheid.* Geloof, hoop en liefde strekt zich uit naar in hopeloze situaties levende mensen. Wat ik heb gezien is dat Gods liefde en genade aanwezig is in Albanië, ondanks alle ellende die we gezien en gehoord hebben'.



Bezoek afsluiten met een open Bijbel

Bid- en dankpunten

Dankt u mee voor:

- De 'engelen' die steeds weer mijn pad kruisen
- De nieuwe verblijfsvergunning
- De nieuwe woonplek in Lushnjë
- Het goede seizoen met de vrouwen in Savër
- De fijne, goede en gezegende weken die verschillende groepen hier in Albanië, bij de verschillende kerken, mochten beleven
- De echte hoop die ik steeds weer mag brengen

Bidt u mee voor:

- De kerken in Kosovo die te maken hebben met strenge wetgeving
- De lessen die ik deze zomer hoop te ontwikkelen om in het najaar te kunnen geven
- Mensen zoals Kujtim en anderen bij wie ik betrokken ben: mensen met gezondheidsproblemen die 'in hoekjes wegwijnen'
- Een voorspoedige verhuizing en goede start in Lushnjë

Als God begint met het geven van zegen, dan zal Hij ook de zegen laten groeien...

(pastor Fitor, in een preek)

‘Gewoon’

Natuurlijk ging ook het ‘gewone’ werk door in de afgelopen maanden. Op verschillende plaatsen bracht ik huisbezoeken. De verhalen die ik hoor zijn hartverscheurend en de wanhoop is vaak voelbaar aanwezig. Toch kan ik mij er steeds weer over verbazen wat een bezoekje kan betekenen voor iemand. Ook voor de lokale kerken die met de huisbezoeken een middel hebben om uit te reiken naar de mensen in hun omgeving. Zelf moet ik steeds weer (en meer) afleren dat het niet altijd gaat om wat ik kan veranderen of kan geven aan de mensen, maar dat God het eenvoudige luisteren en de arm om iemand heen steeds weer wil zegenen. Het gebeurt regelmatig dat ik ergens kom om te luisteren en te bemoedigen, maar dat ik nadien moet concluderen dat ik geluisterd heb en bemoedigd ben. In de diepste nood, klinken de mooiste lofzangen.

Ik kijk terug op een goed seizoen met de vrouwen in Savër. Het is mijn mooiste en moeilijkste taak om met hen op te lopen op hun geloofsweg. Hun cultuur begrijpen is niet makkelijk, mijn woorden zo eenvoudig formuleren ook niet. Het is vooral heel veel herhalen zodat het blijft beklijven bij deze lieve vrouwen die weinig scholing hebben genoten. Afgelopen maanden hebben we geprobeerd Romeinen 8:38-39 uit ons hoofd te leren. Niets zal ons scheiden van de liefde van God...rijke woorden die nog weer dieper worden in een dorpje waar aan alles te kort is.

In Kosovo zochten we naar manieren om ouderen te bereiken met het Evangelie. Helaas komt dat nog niet echt van de grond. In Kosovo zijn er strenge regels rondom Evangelisatie, waar uitnodigen om naar de kerk te komen ook onder valt. Voor de kerken in het zuidoosten van Albanië ontstaan nu juist wel mooie plannen voor het omzien naar de weduwen. Wordt na de zomer vervolgd...

In de vorige nieuwsbrief schreef ik dat een nieuwe verblijfsvergunning aangevraagd was en dat ik hoop te verhuizen. Dank aan iedereen die meegebeden heeft! De aanvraag ging heel voorspoedig, waardoor de zoektocht naar een appartement in Lushnjë ook al vlot kon starten. Ook daarin voorzag God. Volgende week hoop ik m'n boeltje in te pakken en te verhuizen. Daarna wacht een paar weken vakantie. Na deze intensieve en drukke periode kijk ik daar best naar uit.



De man op deze (oude) foto is Kujtim. Zo'n anderhalf jaar geleden werd ik voor het eerst meegenomen naar hem. De opdracht die ik kreeg was bevestigen dat een beenamputatie nog de enige mogelijkheid voor hem was. Ik ontmoette een sombere man die niet veel meer deed dan zitten, roken en mopperen. Dat hij nog leeft is een groot wonder te noemen. De ingrijpende operatie die hij heeft ondergaan heeft zijn leven gered. Te bedenken dat hij tot een bevolkingsgroep hoort die vaak wordt afgepoeierd in de ziekenhuizen, maakt het wonder nog groter. Alleen een nare wond heelde maar niet. Dan toch maar amputeren? Daar geloofde ik niet in. Ik leerde Kujtim een andere manier van wondzorg aan en voorzag hem van de juiste materialen. Ik kon het niet nalaten hem flink in te pepen dat roken, niet bewegen en mopperen niet de beste activiteiten zijn voor zijn herstel. Ook herhaalde ik na elke zin dat ik geloof in herstel, maar dat hij het zelf moet doen, met de kracht die God wil geven (waar we dan ook om vroegen). Toen ik hem pas weer bezocht, herkende ik hem bijna niet meer. Fris geschoren, zijn haren geknipt, schone kleding. Duidelijk een man die weer vertrouwen had. 'Je hoeft me niet weer te vertellen dat de wond kan genezen, dat zie ik inmiddels zelf ook wel. Maar...denk je dat ik ooit weer kan lopen?' Mijn antwoord was positief. 'Als jij het zegt, dan geloof ik het ook'. Dat is toch echt mooi werk om te mogen doen: mensen weer vertrouwen, uitzicht en hoop geven!

Contact

E Wilma: wdvries@gzb.nl

E TFC: tfc.hartenzorg@gmail.com

T 00355 69 604 2118

Instagram: [@hartenzorgvooralbanie](https://www.instagram.com/@hartenzorgvooralbanie)

Facebook: Hartenzorg voor Albanië

WhatsApp: Hart(en)zorg voor Albanië

Postadres

AEP KP 119

Attn. Wilma de Vries (box92)

ZIP 057 Tirana

Albania

Colofon

Wilma de Vries is in februari 2023 door de GZB en CGK Urk-Maranatha uitgezonden naar Albanië. De uitzending wordt gesteund door de Hervormde gemeenten van Linschoten, Uddel, Genemuiden, Bunschoten en de Bron op Urk. Wilma werkt voor Fokusi, het kerkondersteuning-programma van de GZB in Albanië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw gebed, meeleven en financiële steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie

GZB | Utrechtseweg 139 | 3702 AC | Zeist

T 088-1027 000 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

